

Hvad får Mohammed ud af det her?

Af: Jens Raahauge

Rani Hørlyck er en markant leder i den danske folkeskole, og derfor er hun en inciterende kilde til inspiration og til debat.

Fakta

Titel

En skole for alle

Forfatter

Mette Korsgaard i samarbejde med Rani Hørlyck

Pris

300

Søndervangskolen i Viby J er en af de danske folkeskoler, der kan fortælles en gedigen succeshistorie om. Fra at have været for nedadgående på næsten alle parametre træder skolen i dag frem som den, der er lykkedes med nærmest at fordoble elevernes karaktergennemsnit og halvere deres fravær. Og i front for den udvikling står skoleleder Rani Hørlyck.

Bogen falder i fire dele: Om Ranis opvækst, uddannelse og ledererfaring. Om ledelse på Søndervangskolen. Om læring og trivsel. Og om fællesskabets fundament. Gennem disse afsnit kan læseren dels fornemme et (selv)portræt af en markant personlighed, som man kan inspireres af og støde sig på, dels blive fanget ind af et net af temaer, som enhver, der arbejder i skolen, må, kan og skal forholde sig til.

Rani blev adopteret fra et indisk børnehjem og havde sammen med sin ugifte mor og lillesøster fra samme børnehjem en tryk barndom, indtil hun kom i gymnasiet, hvor der på hendes første dag kun var én stol ledig, og på den stod skrevet "For whites only". Denne nedgørende oplevelse sad i hende gymnasietiden igennem, og vi oplever hende i sit efterfølgende arbejde insistere på, at man omtaler hinanden ordentligt, både når man er i rum sammen, og når man er i skolegården, på møder eller på lærerværelset. Og hun beklager den udvikling af nedgørende og splittende sprogbrug, vi ser og hører i det offentlige rum.

Navnet Rani fik hun som nyfødt på det indiske børnehjem, og det betyder fyrstinde. Mange af dem, der har arbejdet hos hende, oplever vist navnet som en ganske dækkende betegnelse. Hun ved, hvad hun vil, og hun søger at gøre det. Hun formulerer sig enkelt og tydeligt, når hun vurderer arbejdet i skolen ud fra spørgsmålet: "Hvad får Mohammed ud af det her?" Og hun agerer efter svaret, hvad enten det drejer sig om at ringe rundt til forældre, hvis børn ikke er mødt op til første skoledag, nedlægge lærerudvalg, der ser ud til at køre i tomgang, eller udstede alkoholforbud på skolen med øjeblikkelig virkning. Hun tager kampene, også de langstrakte, da hun oplever sig indsat på en skole, der har haft et ledelsesvakuum, og som derfor har udviklet en særlig ledelsesresistent kultur. Men hun har også øje for, at det, at kommunen har placeret hende på skolen, og at de ansatte ikke har deltaget i ansættelsen, bidrager til en første modstand mod nogle af hendes initiativer. Her er overvejelser og handlinger til refleksion blandt både myndigheder, ledere og ansatte!

At folkeskolen skal være en skole for alle, er rodfæstet i Ranis tankesæt. Derfor stiller hun sig skeptisk over for det frie skolevalg, der kan være ødelæggende for den lokale skole. Men hun insisterer også på, at den lokale skole, som hun er leder af, skal kunne rumme alle fra distriktet. Søndervangskolen er en heldagsskole, som på ti år har fordoblet elevernes karaktergennemsnit, halveret sygefraværet og skabt en forældresamarbejdskultur, hvor alle deltager i årets fire forældremødedage.

"Fyrstinden" Rani har været frontfigur i opnåelsen af disse imponerende resultater ved sammen med konsulentbistand at formulere skolens vision og værdigrundlag, ved at skabe en givtig balance i lærer- og pædagogarbejdet, ved at finde inspiration og pædagogiske tilgange i angelsaksiske koncepter, ved at få tilpasset skolens arkitektur til en differentieret undervisning, ved målrettet at ansætte de komplementerende medlemmer og ved at stå fast, når hun har mødt modstand. Det har hun i rigt mål, når hun for eksempel præsenterer skolens vision og værdier i færdigarbejdet udgave – uden medarbejderinddragelse. Og hun fastholder i bogen, at dette var klogt, fordi der er nogle ting, der ikke lykkes i rundkreds.

Rani Hørlycks ledelsesfilosofi og gennemslagskraft har gjort skolen med de tyve nationaliteter til danmarksmester i elevløft, som det hedder, og har vist effekten af de filosofier, der ligger bag skolereformen.

Der er al mulig grund til at se på de resultater, der er opnået på Søndervangskolen, med *beundring*, men også at notere sig med *forundring*, at der er noget, som ikke nævnes med ét ord i bogen, nemlig den del af skolens virksomhed, der rækker ud over elevernes kompetencer og trivsel - alt det, som bygger på elevernes møde med det, der traditionelt har indgået i den danske skoles begreb om almen dannelse, det forundringsskabende og umiddelbart ubegribelige, for eksempel mødet med de forskellige kunstformer.

Så: en herligt udfordrende bog, som gennem det, der udfoldes, kan og bør inspirere til handling, og gennem det, der ikke siges, må og skal lede til en skole, der løfter eleverne op i et endnu mere livgivende luftlag end "kompetencer og trivsel". For hvad mere vil Mohammed ikke kunne få ud af det?

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk